

درآمدی بر
شعر معاصر آمریکا

کریستوفر بیچ

ترجمه و تالیف:

کامران احمدگلی و بهادر باقری

درآمدی بر شعر معاصر آمریکا

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

- سرشناسه: ————— احمدگلی، کامران - ۱۳۷۷
عنوان و نام پدیدآور: ————— دارآمدی بر شعر معاصر آمریکا / ترجمه و تألیف کامران احمدگلی، بهادر باقری.
مشخصات نشر: ————— تهران: نشر خاموش، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری: ————— ۲۱/۵۰x ۱۹/۵ س.م.
شابک: ————— ۹۷۸-۶۰۰-۸۷۳-۰۷۷-۶
وضعیت قویست نویسی: ————— قبیلا
موضوع: ————— شعر آمریکایی -- قرن ۲۰.م. -- تاریخ و نقد
American poetry -- 20th century -- History and criticism
موضوع: ————— باقری، بهادر
شناسه افزوده: ————— - ۱۳۷۷
ردیبلندی کنگره: ————— PST۲۲۳/۵/۱۳۹۶
ردیبلندی دیوبین: ————— ۵۰۹۲۲/۸۱۱
شماره کتابشناسی ملی: ————— ۵۰۹۰۰۱

درآمدی بر شعر معاصر آمریکا

ترجمه و تأليف:

دکتر کامران احمدگلی

عضو هیأت علمی زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه خوارزمی

دکتر بهادر باقری

عضو هیأت علمی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

نام کتاب:	درآمدی بر شعر معاصر آمریکا
ترجمه و تأییف:	کامران احمدگلی، بهادر باقری
ویرایش:	نشر خاموش
طرح جلد و صفحه‌آرایی:	مجید شمس الدین
چاپ و صحافی:	چاپ دیجیتال نقطه
چاپ / شمارگان:	اول / ۱۳۹۸ ۳۰۰ نسخه
قیمت:	۷۵...
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۸۲۳۰-۷۷-۶

کلیه حقوق این اثر برای نشر خاموش محفوظ است.

ارتباط با نشر خاموش: ۰۹۱۲۰۱۷۸۱۹۴ | ۰۹۱۳۱۷۸۱۹۲۰

www.khamooshpub.com | www.khamooshpubch

تهران، ولنجک، خیابان گلستان سوم، پلاک ۲، همکف

هر گونه کپی برایی، برداشت و اقتباس از تام با قسمی از لین از،
منوط به اجازه نکنی ناشری باشد.

مرکز پخش: پخش ققنوس، میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید (اردبیلهشت)، بن بست میین، شماره ۴
تلفن: ۰۶۴۰۸۶۴ / ۰۶۴۰۰۹۹

مرکز پخش: پخش چشم: بلوار دماوند، بعد از سه راه تهران پارس بلوار اتحاد، اتحاد ۱۱، پلاک ۸
تلفن: ۰۷۷۷۸۸۵۴۲ / ۰۷۷۱۴۴۸۰۸ / ۰۷۷۱۴۴۸۲۱

فروشگاه: کتابفروشی تووس، خیابان انقلاب، نبش خیابان دانشگاه، پلاک ۱۷۸
تلفن: ۰۶۴۶۱۰۷

به یاد و یادبود پدرم حسن احمدگلی که عشق به شعر
واحترام به آن را به من آموخت.

کامران احمدگلی

پیشکش به پریشادخت زندگانی ام، نازنین جان که
دانشجویی زبان و ادبیات انگلیسی را به تازگی آغاز
کرده است. برایش سیری با سلوک در این عرصه
گرانقدر آرزومندم.

بهادر باقری

فهرست

۱۱	پیشگفتار مترجمان
۳۰	پیشگفتار نویسنده
فصل اول	
۴۳	عصری جدید: از شاعران «اشرافی» تا رابینسون و فرات
۵۰	ادوین آرلینگتون رابینسون
۵۹	رابرت فرات
فصل دوم	
۸۱	مهاجران مدرنیست: ازرا پاوند و تی. اس. الیوت
۸۵	ازرا پاوند و ایماز مدرنیستی
۱۲۰	تی. اس. الیوت و سرزمین بی حاصل مدرنیته
فصل سوم	
۱۴۸	مدرنیسم تغزی: والاس استیونز و هارت کرین
۱۵۰	والاس استیونز و «تخیل متعالی»
۱۷۳	هارت کرین و منطق استعاره

فصل چهارم

۲۰۰	مدرنیسم جنسیتی
۲۰۶	ادنا سنت وینست میلی و شعر غنایی فمینیست
۲۱۲	ایمی لوول و ایمازیسم
۲۲۲	اسطوره‌سازی تجدیدنظر طلبانه آج. دی.
۲۲۳	مریان مور و بوطیقای مدرنیسم جنسیتی

فصل پنجم

۲۴۹	ویلیام کارلوس ویلیامز و صحته مدرنیست آمریکایی
۲۵۵	ویلیام کارلوس ویلیامز
۲۷۰	ای. ای. کامینگز و رابینسون جفرز در دهه ۱۹۲۰
۲۸۵	اویزکتیویسم دهه ۱۹۳۰
۲۸۸	پترسون و شعر متاخر ویلیامز

فصل ششم

۲۹۷	از «رنسانس هارلم» تا «نهضت هنرهای سیاه»
۲۹۹	«سیاه نو» و شعر آفریقایی آمریکایی
۳۰۳	رنسانس هارلم
۳۲۲	شاعران زن رنسانس هارلم
۳۲۹	نسل میانی: تولسون، هیدن و بروکس
۳۳۶	«نهضت هنرهای سیاه»

فصل هفتم

۳۵۳	نقد نو و فرمالیسم شعری
۳۵۹	جان کورو رنسام
۳۶۵	الن نیت
۳۷۱	«نقد نو» و شعر پس از جنگ
۳۸۶	«فرمالیسم نو»

فصل هشتم

۳۹۳.....	عصر شعر اعتراف‌گرا
۳۹۳.....	جوزف گُنّته
۳۹۴.....	توماس تراویسانو
۳۹۴.....	جد رسولا
۳۹۸.....	رابت لول
۴۰۵.....	سیلویا پلات
۴۱۳.....	ان سیکستون
۴۱۷.....	جان برمین
۴۲۴.....	الیزابت بیشاپ

فصل نهم

۴۳۶.....	شعر به عنوان مکاشفه
۴۳۷.....	چهار کوارتن الیوت
۴۴۳.....	«رشته اشعار آمریکای شمالی» تندور ریتکه
۴۵۰.....	ایماز عمیق: رابت بلای و جیمز رایت
۴۶۲.....	گری اسنایدر و گالوی کینل

فصل دهم

۴۷۰.....	«شعر نوآمریکایی» و پیشگامان پسامدرن
۴۷۲.....	نسل «بیت»
۴۷۸.....	رابت دانکن و «رنیانس سان فرانسیسکو»
۴۸۱.....	شاعران «بلک ماتین»
۴۸۱.....	مکتب نیویورک
۵۰۳.....	«شعر زبان» و پیشگامان پسامدرن
۵۰۴.....	«شعر سخن» دیوید آنتین

پیشگفتار مترجمان

منتقد آمریکایی اف. او. متیسین^۱، در معرفی کتاب دفتر شعر آمریکایی آکسفورد در سال ۱۹۵۰ می‌نویسد: «زمانی که تاریخ شعر معاصر آمریکا نوشته شود، مشخص خواهد شد که چهره‌های محوری آن، شاید الیوت و فراست باشند». ^۲ اکنون با پشت سرنهادن سده بیستم و ورود به دهه‌های نخست سده بیست و یکم و پس از انتشار چندین تاریخ معتبر و قابل اعتمای شعر معاصر آمریکایی، می‌توان به صراحةً گفت که تی. اس. الیوت و رابرت فراست، تنها دو تن از چند ده چهره‌ای هستند که هریک را می‌توان در پیشبرد شعراً این کشور، دارای اهمیت و جایگاهی محوری دانست. با وجود این، نمی‌توان نظر نسبتاً محافظه‌کارانه متیسین را ملامت کرد: در میانه سده بیستم و در زمانی که نهضت دانشگاهی رو به رشد و

1. Francis Otto Matthiessen(1902-1950)

2. اسامی و موارد ناآشنای مطرح شده در این پیشگفتار، در پانوشت متن کتاب، معرفی شده‌اند؛ بنابراین از دادن پانوشت در پیشگفتار خودداری می‌کنیم. توجه خوانندگان محترم را به توضیح مترجمان درباره پانوشت‌ها در پایان همین بخش جلب می‌کنیم.

با نفوذ «نقد نو» به تعریف و توصیه آثار معتبر برای مطالعه ادبیات به زبان انگلیسی در دانشگاه‌های آمریکا و جهان می‌پرداخت، سخن گفتن از این که چه شاعری واجد شرایط قرار گرفتن در دایره شاعران معتبر است، نه تنها امکان پذیر، بلکه گریزناپذیر بود و فهرست شاعران معاصری که معرفی و خواندن آثارشان توصیه می‌شد، عمل‌ا شامل محدودی از آنان بود. با افول تدریجی جریان نقد نواز او اخر دهه ۱۹۶۰ و اوج گیری بی‌سابقه نحله‌های فکری و انتقادی نو، همچون پساساختارگرایی و پسامدرنیسم و جریان‌های فکری و انتقادی دیگری که یک به یک از اواسط سده پیش در اروپا و آمریکا سر برآورده‌ند، دایره تقریباً بسته شاعرانی که سالیان پیاپی، یکه‌تاز میدان شعر بودند، برای پذیرش چهره‌هایی که تا پیش از آن، صحبت از آنان تنها در حاشیه‌های طیف شعر معاصر امکان‌پذیر بود، باز شد و اشعاری که پیش‌تر، تنها گروه خاصی آن‌ها را می‌خواندند، وارد عرصه مطالعه رسمی شعر در دانشگاه‌ها و محافل علمی ادبی آمریکا شدند. تبلور این رویکرد در عرصه شعر معاصر آمریکا را می‌توان در خیش خارق‌العاده شعر جریان‌هایی چون شعر سیاه، اوبرکتیویستی، «بلک مانتن»، «بیت»، «مکتب نیویورک» و «شعر زبان» از حاشیه‌های شعر معاصر به متن آن مشاهده کرد، جریان‌هایی که خاستگاه فکری و نظری برحی از آن‌ها، بیشتر به زمان خود متیسن و پیش از او بازمی‌گردد.

تحولات معاصر در عرصه تعریف ادبیات به شکل عام، و شعرو شاعری به شکل خاص؛ و گسترش بی‌سابقه و باورنکردنی تعداد و انواع شاعران معاصر آمریکا، ورود به عرصه این شعر را جذاب و هیجان‌انگیز می‌کند؛ چرا که تقریباً برای خوانندگان با هرگونه سلیقه و مرام فلسفی و انتقادی، فرصت مطالعه جدی آثار را، فارغ از پیش‌انگاره‌ها و آن‌چه شاید اکنون بتوان با

نگاه به گذشته، آن را تنگ نظری‌های انتقادی خواند، فراهم می‌آورد. با وجود این، گشایش اعجاب‌انگیز در گسترهٔ تجدید نظر در مفاهیم آشنا و معمول فکری و انتقادی و در نتیجه، گسترش بی‌سابقهٔ شاعرانی «موثق» دست کم از یک نظر، کار را برای نوشتن یک درآمد مؤثر براین شعر، دشوار و پیچیده می‌سازد و در مواردی، موجب تقویت گرایشی در عرصهٔ تعریف شعر معاصر شده است که می‌توان آن را نوعی تجزیه‌طلبی شعری خواند. براین اساس، شعر معاصر اغلب در چارچوب نظری و تخصصی یک جریان خاص انتقادی به شکلی تعریف می‌شود که نفوذ یک تفکر یا نحلهٔ شعری تحت عنوان یک چهرهٔ برجستهٔ شعری پرزنگ می‌شود و دوران شعر معاصر در قالب «عصر»‌های متعدد – مانند «عصر الیوت»، «عصر اودن»، «عصر لول»، «عصر اشبری» – تعریف و تبیین می‌شود؛ در حالی که هریک اغلب مستقیم یا غیرمستقیم، مهم‌تر از عصرهای دیگر انگاشته می‌شود. این نوع نگرش به شعر معاصر، البته مزایایی دارد؛ اما می‌توان استدلال کرد که هواداران آن، با تکیه بر یک جریان خاص شعری معاصر و بیشتر، اغراق در نفوذ آن بر جریان‌های شعری دیگر، خواننده – و به ویژه خوانندهٔ تازه‌وارد به حوزهٔ شعر معاصر – را به سوی جریانات کمایش مستقل در درون آن چه می‌توان جریان شعر معاصر انگاشت سوق می‌دهند؛ و او را از دستیابی به تصویری منسجم از شعر معاصر در مفهوم عام بازمی‌دارند. تعدد قابل توجه آثار پژوهشی که براساس این ذهنیت از شعر معاصر دربارهٔ چهره‌های شاخص و جریان‌های گوناگون آن نگاشته شده‌اند؛ و وجود تداخل‌های عمدهٔ نظری و مفهومی که این نوع نگرش به معرفی شعرو شاعران معاصر ایجاد کرده است، ممکن است خوانندهٔ علاقه‌مند را دچار سردگمی کند و او را از دستیابی به یک درگاه واحد و قابل دسترس برای ورود به این

عرصه محروم سازد.

نقطه مقابل جریان «عصر-محور» در شعر معاصر آمریکا، جریانی انتقادی است که می‌توان آن را جریان «عصرگریز» خواند – که نه تنها به چهره‌های محوری و تاریخ‌ساز به مفهوم آشنا و معمول آن علاقه و اعتقادی ندارد، بلکه نظرها را به حاشیه‌های عرصهٔ شعری و صدای‌های فراوانی جلب می‌کند که در جریان «عصرسازی» از بزرگان شعری، تحت الشاعر قرار می‌گیرند و در بیشتر موارد ساكت می‌شوند؛ مانند اشعار جنسیت محور و اشعار قومیت‌ها و خردۀ فرهنگ‌های گوناگون در داخل جامعهٔ آمریکایی مانند شعر آسیایی - آمریکایی، شعر سخ پوستان آمریکا، شعر رپ و هیپ هاپ و دیگر اشعاری از این دست. براساس این تفکر، شعر این شاعران پیش‌تر به حاشیه رانده شده، از جایگاه و اعتبار انتقادی در خود توجه و برابر با شاعران تثبیت شده «عصر» برخوردار می‌شود و از این روی، پرداختن به آن‌ها در مقدمات بررسی شعر معاصر، نه تنها به جا، بلکه الزامی است. این گرایش انتقادی در پی بازنمودن حوزهٔ ادبیات و شعر، به گونه‌ای است که تمام گروه‌های شعری از موثق و غیرموثق را در بر گیرد. بدیهی است که تعداد شاعرانی که براساس این تفکر، واجد شرایط ورود به عرصهٔ شعر معاصر می‌شوند، به شکلی سرگیجه‌آور و گاه لجام گسیخته، گسترش می‌یابد و ما در صحنهٔ شعر معاصر آمریکا، شاهد تعدد سرگیجه‌آور کتاب‌ها و نوشه‌هایی هستیم که در پی تحقق بخشیدن به اهداف این دستور کار انتقادی هستند که شعر معاصر چیست و چه باید باشد. نتیجهٔ این اوضاع برای خوانندهٔ تازه‌وارد علاقه‌مند به حوزهٔ شعر معاصر آمریکا و نیازمند به یک نقطهٔ ورود مطمئن و معتبر به این عرصه روشن است.

با وجود این تفاسیر، خوانندهٔ تازه‌وارد به این حوزه، البته به هیچ روی

با کمبود منابع کامل خواندنی و قابل اعتمادنا مواجه نیست. علاوه بر منابع اینترنتی که هریک از زاویه‌ای خاص هرچند نه چندان قابل اعتماد و بیشتر طبقه‌بندی ناشده به معرفی شعر معاصر می‌پردازند، منابع بسیاری برای ورود به این حیطه وجود دارد که می‌توان آن‌ها را به چند دسته اصلی طبقه‌بندی کرد. دسته نخست از این منابع، تاریخ‌های تخصصی شعر و ادبیات آمریکا هستند که شعر معاصر در آن‌ها به عنوان یک گفتار یا گفتارهای جداگانه و گاهی در مجلدات مختص به آن، بررسی می‌شود؛ مانند مجموعه مهم و معیار تاریخ ادبیات آمریکایی کمبریچ^۳ در هشت جلد که در جلدات ۵ و ۸ خود در کنار مقالاتی در باب حوزه نقد در آمریکا به تفصیل و در قالب مقالات تخصصی، به بررسی جنبه‌هایی از شعر معاصر می‌پردازد؛ کتاب گران‌سنگ و مفصل تاریخ شعر آمریکایی کلمبیا^۴ که فصل‌هایی از روایت کلی خود از شعر آمریکا از آغاز تا کنون را به واکاوی و معرفی شعر معاصر این کشور اختصاص داده است؛ و یا کتاب خواندنی و مشروح تاریخ شعر آمریکایی^۵ انتشارات معتبر پلک و ل که در بخش‌هایی، به شعر معاصر آمریکایی می‌پردازد. این دسته از کتاب‌ها معمولاً دانش قابل قبول از موضوع مورد مطالعه را پیش‌فرض محسوب می‌کنند و از این نظر، برای خواننده ناآشنا به حوزه شعر معاصر، کارکرد مؤثری ندارند.

دسته دوم در قالب « دائرة المعارف » و « کتاب دستی » مانند دائرة

3. Bercovitch, Sacvan (ed.). *The Cambridge History of American Literature* (8 vols). (Cambridge, CUP, 1994-2005) [Volume 5: *Poetry and Criticism, 1900-1950* (2003) and Volume 8: *Poetry and Criticism, 1940-1995* (1995)]

4. Parini, Jay (ed.). *The Columbia History of American Poetry*. (New York: Columbia University Press, 1993)

5. Gray, Richard. *A history of American poetry*. (Oxford: Blackwell, 2015).

المعارف شعر آمریکا^۶ (در دو جلد) و کتاب دستی شعر مدرن و معاصر آکسفورد^۷ در مدخل‌های جداگانه در چارچوب کلی شعر آمریکا و یا در قالب تخصصی تر شعر معاصر، معرفی چهره‌های شاعران معاصر، آثار مهم آن‌ها و موارد مرتبط دیگری را وجهه همت خود کرده‌اند. این دست از آثار، کارکرد خاص خود را دارند؛ اما طبیعی است که شعر معاصر را «معرفی» نمی‌کنند و در عمل، تنها برای کمک به مطالعه آن در صورت بروز مشکل، طراحی شده‌اند.

دسته سوم، کتاب‌های «راهنما» و «همراه» شعر معاصرند که اغلب به شکل مجموعه مقالات گردآوری شده از صاحب‌نظران مطرح شعر معاصر آمریکا، به معرفی سویه‌های گوناگون این حوزه می‌پردازند و آن رادر چارچوب مقتضی تاریخی، اجتماعی، فرهنگی و انتقادی قرار می‌دهند. این دسته از کتاب‌ها به نسبت، بیشتر از بقیه‌اند. از نمونه‌های خوب این نوع نگرش، می‌توان این منابع را نام برد: کتاب همراه شعر سده بیستم^۸ (که البته چارچوب وسیع تر شعر معاصر به زبان انگلیسی را در نظر دارد) که در قالب فصل‌های مفید اما گاهی غیرمرتبط، شعر معاصر آمریکا را معرفی می‌کند؛ شعر آمریکایی سده بیستم^۹ که در پی یک مقدمه خواندنی درباره وجودی از شعر معاصر آمریکایی، به شکل تخصصی اما فهرست‌وار، بافت تاریخی، شاعران معاصر آمریکایی و آثار مهم شعر معاصر آمریکایی

6. Haralson , Eric (ed.). *Encyclopedia of American Poetry*. 2 vols. (Chicago: Fitzroy Dearborn, 1998 - 2001)

7. Nelson, Cary (ed.). *The Oxford Handbook of Modern and Contemporary Poetry* (New York: OUP, 2012)

8. Roberts, Neil (ed.). *A Companion to Twentieth-Century Poetry* (Oxford: Blackwell, 2001)

9. MacGowan, Christopher. *Twentieth-Century American Poetry*. (Oxford: Blackwell, 2004)

را معرفی می‌کند؛ همراه فشرده شعر آمریکایی سده بیستم" که در سلسله مقالات موضوعی گردآوری شده توسط ویراستار، به بررسی جنبه‌های گوناگون شعر معاصر می‌پردازد؛ همراه کمبریج از شعر مدرن آمریکا" که با یک سلسله مقاله از نویسندهای مختلف با گرایش‌های انتقادی گوناگون، پیش‌زمینه خوب و سودمندی است؛ و درنهایت، مجموعه مقالات کتاب همراه کمبریج بر شعر آمریکایی از ۱۹۴۵^{۱۰} که شعر معاصر آمریکا در نیمه دوم سده بیستم تا کنون را تحلیل و بررسی می‌کند. آن‌گونه که از عنوان «کتاب همراه» برمی‌آید، این دسته از کتاب‌ها بیشتر برای مراجعة خواننده با هدف دریافت بهتر جنبه‌ای خاص از شعر معاصر کاربرد دارند و شاید نتوان آن‌ها را یک «درآمد» با روایت منسجم از شعر معاصر تلقی کرد. به ویژه این‌که قالب مجموعه مقاله به قلم صاحب نظران مختلف درباره بیشتر این دست از آثار، معمولاً به ایجاد نامهواری‌های گوناگون فکری، نظری و انتقادی زیر چتر عنوان کتاب منجر می‌شود و اغلب، خواننده را با چالش‌های گوناگون نظری و عملی مواجه می‌کند.

دسته چهارم از کتاب‌های مربوط به شعر معاصر آمریکا، به معرفی تخصصی و مفصل جنبه یا چهره‌ای خاص از این شعر اختصاص دارند. این دست از آثار که به معرفی شعر دوران معاصر در آثار مجزا می‌پردازند، اکثریت کتاب‌های مربوط به شعر معاصر آمریکا را تشکیل می‌دهند؛ مانند کتاب‌هایی که به شکلی مشخص، به شعر زنان شاعر آمریکایی، شاعران

10. Friedman, Stephen (ed.). *A Concise Companion to Twentieth-century American Poetry*. (Oxford: Blackwell, 2005)
11. Kalaidjian, Walter. *The Cambridge Companion to Modern American Poetry*. (Cambridge, CUP, 2015)
12. Ashton, Jennifer. *The Cambridge Companion to American Poetry since 1945*. (Cambridge, CUP, 2013)

سیاه پوست، شاعران بومی سرخپوست، شاعران جنوب آمریکا و از این دست می‌پردازند. بدیهی است که فهرست کوتاهی از این نوع نگرش، به راحتی به ده‌ها و صد‌ها عنوان می‌رسد و شاید نتوان آن‌ها را برای ورود به حوزهٔ شعر معاصر آمریکا در مفهوم عام آن مناسب دانست.

و در پایان، از آثاری می‌توان یاد کرد که در آن‌ها، نویسندهٔ تلاش می‌کند جنبه‌های گونه‌گون شعر آمریکایی را زیر چتر «شعر معاصر» یا «شعر مدرن» گردآورد و خواننده را با گرایش‌ها و چهره‌های مهم به شیوه‌های مختلف آشنا سازد. سابقهٔ این گونه آثار تا جایی که مترجمان کتاب حاضر اطلاع دارند، به اواسط دهه ۱۹۷۰ و کتاب مؤثر تاریخ شعر مدرن^{۱۳} بازمی‌گردد که با نگرشی منسجم، شعر معاصر آمریکا و انگلستان را معرفی می‌کند و شالوده‌ای را پی می‌نهد که درآمدهای شعر آمریکا که پس از آن منتشر شده‌اند، از آن بهره برده‌اند. به ویژه برای علاقه‌مندان به این حوزه که فاقد زمینهٔ گسترشدهٔ پژوهشی هستند، تعداد این دسته از آثار، نسبتاً اندک است. کتاب درآمدی بر شعر سدهٔ بیستم آمریکا^{۱۴} که اینک با عنوان درآمدی بر شعر معاصر آمریکا به خوانندگان محترم تقدیم می‌شود، در این دسته از تک‌نگاری‌های منسجم و روان در حوزهٔ شعر معاصر آمریکا قرار می‌گیرد.

به عقیدهٔ ما، درآمدی بر شعر معاصر آمریکا، شاید بهترین و در دسترس ترین اثری است که شعر آمریکا را در یک طبقه‌بندی متعارف برگرفته از فضای انتقادی سدهٔ بیست و یکمی و به شکلی روان و بدون حاشیه و با آوردن مثال‌ها و توضیحات و شرح نسبتاً کافی، در اختیار خواننده قرار

13. Perkins, David . *A History of Modern Poetry*. 2 vols. (Cambridge, Mass.: Harvard University Press , 1976, 1987)

14. Beach, Christopher. *The Cambridge Introduction to Twentieth-Century American Poetry*. (New York, CUP, 2003)

می دهد. این کتاب، نخستین اثر ترجمه شده در نوع خود به زبان فارسی است و برای دانشجویان ادبیات و علاقه مندان به شعر معاصر آمریکا، دارای چند مزیت اساسی است: در سری درآمدهای انتشارات با نفوذ کم برعیج قرار دارد که اغلب، به منزله یکی از منابع معتبر برای معرفی دوره ها و آثار برتر ادبیات در محیط های دانشگاهی توصیه می شود؛ در عین کوتاه بودن، گستره نسبتاً کامل و قابل قبولی از جنبش ها، مکاتب و گروه های شعری آمریکای آغاز سده بیستم تا پایان آن و چند سال اول سده ۲۱ را در بر می گیرد؛ بحث خود را در چارچوب نقد عملی و کاربردی بر اشعار شاخص دوران قرار می دهد و بدون جانبداری و یکسونگری انتقادی و با زبانی عاری از تکلف و بدون ملاحظات فنی انتقادی پیچیده، به معرفی جریان های شعری و بررسی اشعار می پردازد و از این روی، نه تنها به درک خواننده نسبت به اشعار معاصر آمریکایی کمک می کند؛ بلکه می توان از آن، همچون کارگاه نقد عملی، برای تجزیه و تحلیل دیگر اشعار نیز بهره جست؛ و سرانجام این که تمام این ها در قالب دستگاه فکری منسجم و منظمی بیان می شود، و نه افراد و زاویه های دید مختلف؛ و از این روی، خط سیر کتاب کاملاً مشخص است و خواننده را در گیر موارد فنی و دشوار چالش برانگیز نمی کند.

کتاب در دو بخش اصلی و ده فصل به بیان مهم ترین شاخصه های شاعران و جریانات ادبی شعر معاصر آمریکا می پردازد. بخش اول شامل فصل های ۱ تا ۵، به معرفی شعر پیش از مدرنیسم و سپس در چهار فصل به انواع «مدرنیسم» آمریکایی اختصاص دارد. فصل اول کتاب، «عصری جدید: از شاعران "اشرافی" تا رایینسون و فراست»، پس از بیان پیشینه ای کوتاه، «شعر اشرافی» سال های پایانی سده نوزدهم و سال های نخست

سده بیستم را که لزوماً شعری دانشگاهی با تمایلات آشنای نشأت گرفته از تفکر متعارف ویکتوریایی دوران بود، معرفی می‌کند. شاعران اشرافی در عمل، چهره‌هایی منفعل معرفی می‌شوند که نه با هیچ یک از شاعران بزرگ و تحول خواه سده نوزدهم چون رالف والدو امرسون، والت ویتمن و هنری دیوید ثورو یا شاعر نوپرداز (اما گمنام) معاصر خود امیلی دیکنسون قرابتی دارند، نه از جریان‌های پیشو شعری در اروپا و بریتانیا تأثیری درخور پذیرفته‌اند و نه نشانه‌ای از شعر محبوب و نوآورانه سبکی شاعران آغاز سده بیستمی چون رابینسون و فراست و بعدها شاعران مدرنیست هم عصر آنان دارند. نویسنده سپس به معرفی شعردوشاعر مهم سال‌های نخست سده بیستم یعنی ادوین آرلینگتون رابینسون و رابت فراست روی می‌آورد. این دو شاعر شاخص این دوران، به ویژه از آن جهت اهمیت دارند که در عین پای‌بندی به سنت‌های شعری پذیرفته شده دوران خود، شعر خویش را مستقل از مشی و سبک و سیاق منسخ شعر رایج در انتهای سده نوزدهم بنا می‌نهند و با پرهیز از سطحی‌نگری و پرداختن به نوع شعر متکلف هم عصران خود، به نوآوری سبکی به ویژه در نزدیک کردن آن به زبان روزمره مردم آمریکا می‌پردازند.

فصل دوم «مهاجران مدرنیست: ازرا پاوند و تی. اس. الیوت» بر شعر مدرنیست سده بیستم متمرکزمی‌شود و پس از فراهم آوردن درآمدی کوتاه با بیانی موجز اما مفید و با ذکر مثال‌هایی گویا، شعردوشاعر مدرنیست بسیار تأثیرگذار سده بیستم تی. اس. الیوت و ازرا پاوند را بررسی می‌کند؛ که هر دو در سال‌های نخست سده بیستم، از آمریکا به انگلستان و اروپا مهاجرت کردند. در اهمیت نهضت مدرنیسم شعری در شکل‌گیری شعر معاصر آمریکا در سده بیستم، به ندرت می‌توان مبالغه کرد؛ چراکه نهضت

مدرنیسم در شعر (و در ادبیات به شکل عام)، زمینه‌ساز تحولات شگرف و فراوانی شد. شاید گزاف نباشد که بگوییم رگه‌ها و جریان‌های شعر پس از مدرنیسم در سده بیستم، در حقیقت با واسطه و یا بدون واسطه، پانوشت‌هایی برای تحول عظیم شعری معاصر هستند. از دو شاعر مطرح شده در این فصل، می‌توان به ویژه بر نقش ازرا پاؤند در شکل‌گیری جریان مدرنیسم در ادبیات و به ویژه شعر انگلیسی و اروپایی معاصر تأکید کرد. او نمونه بارز شاعری تحول خواه و تجربه‌گرا بود که در عمل، جریان مدرنیسم در ادبیات را، هم با شعر خود و هم با سازمان دهی و ارتقای حرفه‌ای و معرفی شاعران مدرنیست بزرگی چون تی. اس. الیوت آغاز کرد. تأثیر ادبی الیوت به عنوان دیگر شاعر مطرح شده در این فصل، در شکل‌گیری نقد و شعر مدرنیستی انگلیسی و آمریکایی حقیقتاً بی‌بدیل است. او را می‌توان در مقطعی از شعرو تفکر خود در دهه‌های ۱۰ و ۲۰ میلادی، عصارة تفکر مدرنیستی در حوزه نقد و شعر معاصر به حساب آورد. و اگر دشواری را بتوان یکی از ویژگی‌های شعر مدرنیستی برشمرد، الیوت را با اطمینان تمام، در کنار پاؤند و پس از او در زمرة دشوارترین شاعران معاصر آمریکایی می‌توان قرار داد.

فصل سوم، «مدرنیسم تغزلی؛ والاس استیونز و هارت کرین»، با تلفیق «مدرنیسم» و «تغزل» و بررسی آن در آثار استیونز و کرین، به طرح مفهومی می‌پردازد که ذات‌دارای تناقض است: مدرنیسم شعری، تغزل را از اصل نفی می‌کرد و شعری را می‌پسندید که غیرشخصی باشد و با احساسات شاعر دست کم به معنای متعارف آن، سروکاری نداشته باشد. با وجود این، نمی‌توان تأثیرپذیرفتن دو شاعر لزوماً تغزل‌گرای مورد بحث در این فصل از شعر مدرنیستی و جریان‌های شعری قدرتمند برآمده از آن مانند ایمازیسم

را انکار کرد. نویسنده با طرح مفاهیم مهمی چون «تخیل متعالی» استیونز و «منطق استعاره» در شعر کرین، سعی در معرفی این بازنگری از مفاهیم اولیه مدرنیستی در شعر آن‌ها دارد و با آوردن مثال‌هایی از شعر دوشاور، به تبیین پیچیدگی‌ها و ظرایف شعری آنان می‌پردازد.

فصل چهارم، «مدرنیسم جنسیتی»، بر شعر شاعران زن مدرنیست تمکز دارد که کار آنان عمدتاً به شکلی آگاهانه یا غیرآگاهانه، تحت الشاع منتقدان و شاعران مدرنیست مرد قرار می‌گرفت و به حاشیه رانده می‌شد. برخی از این شاعران زن مانند ایمی لوول و اج. دی، خود از بنیان‌گذاران مکتب مدرنیسم در شعر به حساب می‌آیند و برخی دیگر مانند میریان مور با الهام گرفتن از مفاهیم مدرنیستی، در پی تثبیت صدای زنانه خود در فضای غالباً مردگرایانه مدرنیسم بودند و شاعران بسیار با نفوذ معاصر قلمداد می‌شدنند.

و سرانجام فصل پنجم، فصل پایانی بخش اول کتاب، بر طیف وسیع شعر مدرنیستی نیمة اول سده بیستم به معرفی شعروبلیام کارلوس ویلیامز، ای. کامینگزو رابینسون جفرز و به اختصار بر شعر «اوبریکتیویست» دهه ۱۹۳۰ آمریکا نظر دارد: ویلیامز در مقطعی، هودار شعر مدرنیستی به مفهوم بین‌المللی شده الیوتی و پاوندی آن بود؛ و سپس به بازتعریف مفاهیم مدرنیستی در چارچوب لزوماً بومی شده آمریکایی پرداخت و خود الهام‌بخش قلمرو گستره‌ای از شعر معاصر آمریکایی، به ویژه در شعر الن گینزبرگ، رابت کریلی، امیری باراکا و رابت لوول و شاعران بسیار دیگری در نیمة دوم سده بیستم شد؛ ای. ای. کامینگز در دوره‌ای، به دلیل نواوری‌ها و تجربه‌گرایی‌های شکلی بی‌سابقه در شعر خود، از برخی جهات، در زمرة مدرنیست‌های موفق دوران خود تلقی می‌شد؛ و جفرز به

پیروی از فلسفهٔ شعری «غیر انسان‌گرایی» خود و در واکنشی خودآگاه به شعر شهری و پرسرو صدا و اضطراب مدرنیست‌ها، به نوع خاصی از شعر طبیعت روی آورد و به سرودن شعر دربارهٔ طبیعت بکرا اطراف محل زندگی خود در غرب ایالت کالیفرنیا و مجاورت اقیانوس آرام پرداخت. نویسنده در این فصل، به شعرا و بیکتیویستی دههٔ ۱۹۲۰ میلادی گریزی کوتاه‌می‌زند که خواستار بسط مفهوم ایمازیسم، به عنوان یکی از مهم‌ترین رگه‌های شعر مدرنیستی در شعر بود و در عین حال، برخلاف نظر مدرنیست‌هایی چون پاؤند والیوت، بر موضوعات اجتماعی مبتلا به مردم نیز تمرکز داشت و تحت عنوان «صداقت» به مفهوم دغدغهٔ اجتماعی شاعر، بر آن تأکید می‌کرد.

بخش دوم کتاب، از فصل ۶ تا ۱۵ با خروج از مبحث کلی مدرنیسم و جریانات شعری وابسته به آن، به معرفی نحله‌ها و گرایش‌های مهم شعر معاصر آمریکا از رنسانس هارلم و شعر سیاهان تا «شعر زبان» به عنوان جدیدترین گرایش شعری معاصر در چارچوب ادبی، فرهنگی و تاریخ اجتماعی سدهٔ معاصر اختصاص دارد. فصل ۶، از «رنسانس هارلم» تا «نهضت هنرهای سیاه»، به جنبه‌های مختلف شعر سیاه‌پوستان آمریکایی از دههٔ ۱۹۲۰ میلادی تا اواسط دههٔ ۱۹۷۰ در قالب سه «موج» شعری «رنسانس هارلم» دههٔ ۱۹۲۰ و اوایل دههٔ ۱۹۳۰، شعر پسا رنسانس دههٔ ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ و «نهضت هنرهای سیاه» دههٔ ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ می‌پردازد. این شعر حقیقتاً زنگین‌کمانی از شاعران بزرگ معاصر چون لنگستون هیوز، ملوبین تامسون، وندالین بروکس، رابت هیدن، امیری باراکا و مایکل اس هارپر و بسیاری دیگر از بزرگان شعر آمریکایی است و از بسیاری جهات، به غنای شعر معاصر غیر سیاه نیز کمک می‌کند و البته از جریانات مهم

آن تأثیر می‌پذیرد.

فصل ۷ «نقد نو و فرمالیسم شعری»، شعر برآمده از نحله مهم انتقادی «نقد نو» در ادبیات آمریکا را معرفی می‌کند که طرز فکر غالب در شعر دانشگاهی آمریکایی از اواسط دهه ۳۰ تا حدوداً اواخر دهه ۶۰ را نمایندگی می‌کند. جریان شعر نقد نو، جریان دامنه داری است که گستره آن با عنوان «شعر فرمالیسم نو» تا زمان حال نیز گسترده است؛ اما نویسنده بیشتر بر مقطع استیلای این شعر بر صحنه ادبی آمریکا در دهه های ۱۹۳۰ تا ۱۹۵۰ و کار شاعران مهمی تمرکز دارد همچون جان کرو رنسام به عنوان یکی از نظریه پردازان و شاعران اصلی این جریان، الن تیت به عنوان شاعر و نظریه پرداز بزرگ این نحله به عنوان نسل اول شاعران نومنتقد و شاعرانی همچون ریچارد ولبر، جیمز مریل و رابرت لوول.

فصل ۸ کتاب، «عصر شعر اعتراف گرا»، نحله شعری بسیار بانفوذ اعتراف گرا را معرفی می‌کند که برخی از محبوب‌ترین شاعران آمریکایی معاصر را در خود جای می‌دهد. این تفکر شعری که از دهه ۱۹۵۰ و بنا به یک استدلال تا کنون تفکر غالب شعری در شعر معاصر آمریکایی بوده است، بر پایه بیان سویه‌های گوناگون تجربیات و زندگی شاعر به شکلی اعتراف‌گونه است و می‌تواند در برخی موارد، وارد خصوصی ترین جنبه‌های فکری و زندگی شاعر نیز بشود. نحله اعتراف گرا، با تمرکز بیش از حد بر شخصیت شاعر و تجربیات خود شاعر با معیارهای مدرنیستی و نیز نقد نو همخوانی ندارد؛ و شعر آن را باید شورشی انتقادی علیه معیارهای غالب شعر دانشگاهی دوران به حساب آورد. نویسنده پس از ارائه تعریف کوتاه و مفیدی از این طرز تلقی از شعر، به توصیف و تشریح آن از طریق بررسی شعر آشنا و بسیار پرخواننده شاعرانی چون رابرت لوول، سیلویا

پلات، ان سکستون، جان بریمن والیزابت بیشاپ روی می‌آورد که هریک شعر اعتراف‌گرا را به شیوهٔ ویژهٔ خود تعبیر می‌کردند و می‌سروندند.

فصل ۹، «شعر به عنوان مکاشفه»، به بیان گرایشی در شعر معاصر آمریکا اختصاص دارد که در آن شاعر در مسائل مختلفی مانند وجود خود، طبیعت اطراف، مسائل گوناگون فلسفی و روان‌شناسی و از این دست غور می‌کند. نویسنده ابتدا بر شعر تأثیرگذار، بلند و چندبخشی چهار کوارتت الیوت که در سال‌های اواخر دههٔ ۱۹۳۰ و اوایل دههٔ ۱۹۴۰ سروده شد، تمرکز می‌کند که به نظر وی، نقطهٔ اوج و جریان‌ساز شعر مکاشفه‌گرای آمریکا محسوب می‌شود (هرچند الیوت در این زمان، خود را تنها یک شاعر «آمریکایی الاصل» قلمداد می‌کرد). او سپس با مبنای قرار دادن شعر ژرفکاوانهٔ الیوت، به شعر و تفکر ریتکه شاعر پیرو مشی شعری الیوت و «مهمترین وارث سنت شعر مکاشفه‌گرای آمریکایی» می‌پردازد و در پی آن، جریان شعری «ایماز عمیق» را در شعر جیمز رایت و رایرت بلای، بنیان‌گذار این جریان در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی معرفی می‌کند. سرانجام این فصل از کتاب، با معرفی دو شاعر ژرفکاو دیگر و بیان شعر آنان با نمونه‌های کوتاهی از شعرگری إسنایدر و گالوی کینل به پایان می‌رسد.

فصل ده کتاب، «شعر نو آمریکایی و پیشگامان پسامدرن»، به نوعی، معاصرترین جریان شعری آمریکایی را معرفی می‌کند؛ چرا که امتداد آن به سال‌های آغازین سدهٔ حاضر و تا کنون نیز کشیده شده است. نویسنده در شش سرفصل، شعر معاصر را توصیف می‌کند که بنا به تعریف وی، از اوایل دههٔ ۱۹۵۰ و با جریان «بیت» در شعروادیات آمریکا آغاز می‌شود و تا زمان حاضر در قالب «شعر زبان» ادامه می‌یابد: در بخش نخست، نویسنده به «نسل بیت» به عنوان یکی از تأثیرگذارترین جریان‌های شعری معاصر

آمریکا از دهه ۱۹۵۰ و شاعر شاخص این نسل الن گینزبرگ می‌پردازد؛ «رنسانس سانفرانسیسکو» و شاعر شاخص این جریان رابرت دانکن که شاعری پسامدرن محسوب می‌شود، در بخش دوم بررسی می‌شود؛ بخش سوم این فصل به شاعران «بلک مانیتِن» و پدر معنوی آنان چارلز اولسون که می‌توان او را پدر شعر نوآمریکایی خواند؛ و همچنین شاعر دیگر مهم این جریان، رابرت کریلی اختصاص یافته است. بخش چهارم این فصل، نحله بسیار مهم «مکتب نیویورک» به عنوان شعری مشخصاً پسامدرن در عرصه شعر معاصر آمریکا و شعر فرانک اوهارا و شاعر بزرگ معاصر جان اشبری را بررسی می‌کند؛ و سرانجام، «شعر زبان» به منزله نوتبین نحله شعر معاصر و شفاف‌ترین عرصه ظهور تفکر پست‌مدرنیستی در حوزه شعر آمریکا و «شعر سخن» نوع شعر خودانگیخته و خلق الساعه دیوید انتین در بخش‌های نهایی این فصل معرفی می‌شوند.

درآمدی بر شعر معاصر آمریکا، گستره وسیعی از انواع سبک‌های شعری از سبک نسبتاً متعارف شاعران پیش از مدرنیسم سال‌های نخست سده بیستم تا شعر پست‌مدرن و «شعر زبان» سال‌های نخست سده بیست و یک را پوشش می‌دهد. بدیهی است که تفاوت حیرت‌انگیز در سبک و سیاق و نگرش شاعران معاصر آمریکایی به شعر، در خلال این یک‌صد سال و همچنین تفاوت‌های ادبی و فرهنگی در نگاه به مقوله شعر، برگردان اشعار به زبان فارسی را دشوار و با چالش‌های فراوانی مواجه می‌سازد. در عین حال، شیوه نویسنده کتاب در بررسی جزء به جزء اشعار طرح شده، به نوعی مترجم را وادار به وفاداری حداکثری به متن اشعار می‌کند و او را از ترجمه آزاد و آن‌چه شاید بتوان آن را برگردانی «روان و سلیس» خواند، باز می‌دارد. از این نظر، سیاست مترجمان در برگردان اثر، وفاداری حداکثری

به متن اصلی و تا حد امکان، ترجمهٔ واژه به واژه بوده است؛ ضمن این‌که مترجمان حداکثر توان خود را در ارائهٔ متنی که تا حد امکان روان و خوانا باشد به کار بسته‌اند. باید اذعان کنیم که در مواردی، مجبور به عدول از معیارهای خوانش شعر در زبان فارسی شده‌ایم؛ اما باور ما براین است که با توجه به تجربه‌گرا بودن بخش اعظم شعر معاصر آمریکایی و این‌که اشعار مورد بررسی در موارد زیادی، حتی خارق عادات شعری متuarف (به مفهوم سنتی) در زبان اصلی هستند؛ و توجه به این نکته که مخاطب کتاب در زبان فارسی نیز اغلب دانشجویان و پژوهشگران ادبی هستند، جهت‌گیری مترجمان در ارائهٔ ترجمهٔ دقیق و واژه به واژه حتی در سطح شکل‌دهی متن شعر در صفحه، توجیه پذیراست. در عین حال، با تمهداتی که ناشر محترم اندیشه‌ده است، امکان مقایسهٔ متن اصلی اشعار در ضمیمهٔ کتاب با متن ترجمه شده توسط خواننده وجود دارد و این امر، ضمن غنا بخشیدن به تجربهٔ خواندن کتاب، خواننده را مستقیماً در جریان چالش‌های موجود در برگردان شعر قرار می‌دهد.

نکتهٔ مهم دیگر در ترجمهٔ کتاب، تلاش مترجمان در ارائهٔ پانوشت‌های متعدد در سرتاسر کتاب بوده است. برگردان شعر به عنوان عصارةٔ زبان یک ملت، ظرایف فرهنگی، معنایی و زیباشناسی بی‌شماری را در بر می‌گیرد که خواننده بومی یک زبان، معمولاً از آن‌ها آگاهی دارد. بدیهی است که نویسندهٔ کتاب لزومی ندیده است که چنین عبارات و ارجاعاتی را توضیح دهد و از این نظر، متن اصلی به جزیادداشت‌های کوتاه در انتهای کتاب، که در حقیقت ارجاعات نویسنده به کتاب‌های دیگر را نشان می‌دهد، خالی از هرگونه توضیح و توصیف و حاشیه و پانوشت است. با این حال، وجود ارجاعات بی‌شمار و غالباً ناآشنای فرهنگی و ادبی و اجتماعی و

تاریخی و... ممکن است خواننده فارسی زبان ناآشنا با زبان ییگانه و در بسیاری از موارد، خواننده انگلیسی زبان را نیز دچار سردرگمی کند. باور ما براین بوده است که خواندن کتاب بدون پانوشت‌های لازم به ویژه برای خواننده ناآشنا به حوزه شعر انگلیسی، سودمندی خود را از دست می‌دهد و از این روی، تقریباً تمام عبارات و مفاهیم ناآشنا، با هدف تعمیق تجربه مطالعاتی خواننده، پانوشتی دارند. از این روی، علاوه بر تمام اسامی خاص که پانوشت و در اغلب موارد، توضیح مربوط به خود را دارند؛ تمام مکاتب ادبی، هنری و موسیقایی، تلمیحات، عبارات تخصصی در حوزه‌های مختلف مانند عروض و آرایه‌های ادبی، عباراتی که از حوزه‌های دیگر به حوزه ادبیات وارد شده‌اند (از جمله موسیقی، نقاشی و...) و همچنین تا حد امکان عبارات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی، توضیح داده شده است. به غیر از مشورت با برخی صاحب نظران، مترجمان برای تدوین پانوشت‌ها، به فراخور، علاوه بر منابع موجود در اینترنت، از کتاب‌ها و منابع تخصصی در حوزه‌های گوناگون شعروادب و فرهنگ بهره برده‌اند. در این میان، هرچند تلاش شده است که از دادن پانوشت‌های تکراری خودداری شود، ممکن است پانوشتی در متن با توصیفات گوناگون تکرار شده باشد؛ که این امر هم به جهت ماهیت چندوجهی مفاهیم و تناسب پانوشت با موضوع مورد بحث و در عین حال سهولت مطالعه خواننده انجام شده است. در نهایت، خواننده محترم یقین بداند که در صورتی که یک عبارت یا مفهوم ناآشنا در صفحه مورد مطالعه او، بدون پانوشت است، احتمال دارد که در صفحات پیشین، به آن اشاره شده باشد و مترجمان تا حد امکان و با توجه به گنجایش و تعریف کتاب، موضوع نا آشنایی را بدون توضیح باقی نگذاشته‌اند.

شعر آمریکا به مفهوم «شعر ملی» این سرزمین، تنها با شروع سده نوزدهم و با ظهور شاعران نامداری چون رالف والدو امرسون، هنری دیوید ثورو، والت ویتمن و امیلی دیکنسون، پا به عرصه وجود نهاد و سپس به فاصله نسبتاً کوتاهی از اوایل سده بیستم در اشعار شاعران تأثیرگذار و جریان سازی چون ازرا پاؤند، تی. اس. الیوت و دهها شاعر نامدار دیگر در خلال سده به شهرتی جهانی دست یافت. شعری که به یک مفهوم، کاملاً نوپاست اما تأثیر آن به ویژه از اواسط سده بیستم تاکنون بر جهان ادبیات و ادبیات جهان، کاملاً در خور توجه و در مواردی حیرت آور بوده است. امید است که این درآمد بتواند برای دانشجویان و خوانندگان ادبیات خارجی و محققان شعر جهان، درگاه ادبی در خوری باشد و آنان را با ظرایف و پیچیدگی‌های شعر معاصر آمریکا و جنبه‌های کمتر معروفی شده آن در ایران همچون شعر سیاهان و شعر پسامدرن آشنا سازد. نیز امیدواریم که توانسته باشیم زمینه‌ای هرچند کوچک برای ورود خواننده علاقه‌مند به حوزه مطالعات شعر ملل و مطالعات تطبیقی شعر فراهم آورده باشیم. با کمال فروتنی، چشم به راه پیشنهادها و انتقادات شما برای بهبود و تکمیل کار در چاپ‌های بعدی هستیم. در پایان، از توجه، ذوق و دقت نظر دوست بزرگوارمان، جناب آقای مجید شمس‌الدین، مدیر محترم و جوان بخت نشر خاموش در انتشار شایسته این کتاب، سپاسگزاری و قدردانی می‌کنیم.

با آرزوی پدرامی و نیک فرجامی برای شما نیکان و رادان.

کامران احمدگلی و بهادر باقری

دانشگاه خوارزمی

تهران، بهار ۱۳۹۸